

¹ بنابراین، از کلام ابتدای مسیح در گذشته، به سوی کمال سبقت بجویم، و بار دیگر بنیاد توبه از اعمال مرده و ایمان به خدا ننهیم،² و تعلیم تعمیدها و نهادن دستها و قیامت مردگان و داوری جاودانی را.³ و این را بجا خواهیم آورد هر گاه خدا اجازت دهد.⁴ زیرا آنانی که یک بار منور گشتند و لذت عطای سماوی را چشیدند و شریک روح القدس گردیدند،⁵ و لذت کلام نیکوی خدا و قوای عالم آینده را چشیدند،⁶ اگر بیفتند، محال است که ایشان را بار دیگر برای توبه تازه سازند، در حالتی که پسر خدا را برای خود باز مصلوب می کنند و او را بی حرمت می سازند.⁷ زیرا زمینی که بارانی را که بارها بر آن می افتد، می خورد و نباتات نیکو برای فلاحان خود می رویند، از خدا برکت می یابد.⁸ لکن اگر خار و خشک می رویند، متروک و قرین به لعنت و در آخر، سوخته می شود.

وعدۀ الهی و وفاداری

⁹ اما، ای عزیزان، در حق شما چیزهای بهتر و قرین نجات را یقین می داریم، هر چند بدینطور سخن می گویم. زیرا خدا بی انصاف نیست که عمل شما و آن محبت را که به اسم او از خدمت مقدسین که در آن مشغول بوده و هستید ظاهر کرده اید، فراموش کند.¹¹ لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جد و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نمایید،¹² و کاهل مشوید، بلکه افتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبر وارث وعده ها می باشند.

¹³ زیرا وقتی که خدا به ابراهیم وعده داد، چون به بزرگتر از خود قسم نتوانست خورد، به خود قسم خورده، گفت: ¹⁴ «هرآینه من تو را برکت عظیمی خواهم داد و تو را بی نهایت کثیر خواهم گردانید.»¹⁵ و همچنین چون صبر کرد، آن وعده را یافت.¹⁶ زیرا مردم به آنکه بزرگتر است، قسم می خورند و نهایت هر مخاصمه ایشان قسم است تا اثبات شود.¹⁷ از اینرو، چون خدا خواست که عدم تغییر اراده خود را به وارثان وعده به تأکید بی شمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد.¹⁸ تا به دو امر بی تغییر که ممکن نیست خدا در آنها دروغ گوید، تسلی قوی حاصل شود برای ما که پناه بردیم تا به آن امیدی که درپیش ما گذارده شده است تمسک

¹ لذلک، وَخُنْ تَارِکُونَ کَلَامَ بَدَاءَةِ الْمَسِيحِ، لِنَتَقَدَّمَ إِلَى الْكَمَالِ غَيْرَ وَاضِعِينَ أَيْضاً أَسَاسَ التَّوْبَةِ مِنَ الْأَعْمَالِ الْمَيِّتَةِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ،² تَعْلِيمِ الْمَعْمُودِيَّاتِ وَوَضْعِ الْيَدَايِ، قِيَامَةِ الْأَمْوَاتِ وَالْذَّبْنُوتِ الْآبِدِيَّةِ،³ وَهَذَا سَفَعْلُهُ إِنْ أَدِنَ اللَّهُ. ⁴ لِأَنَّ الَّذِينَ اسْتُنِيرُوا مَرَّةً وَدَافُوا الْمَوْهَبَةَ السَّمَاوِيَّةَ وَصَارُوا شُرَكَاءَ الرُّوحِ الْقُدُسِ⁵ وَدَافُوا كَلِمَةَ اللَّهِ الصَّالِحَةَ وَقُوَّاتِ الذَّهْرِ الْآتِي،⁶ وَسَقَطُوا، لَا يُمَكِّنُ تَجْدِيدَهُمْ أَيْضاً لِلتَّوْبَةِ إِذْ هُمْ يَصِلُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ابْنِ اللَّهِ ثَانِيَةً وَبُسْهَرُوتَهُ. ⁷ لِأَنَّ أَرْضاً قَدْ شَرِبَتْ الْمَطَرِ الْآتِي عَلَيْهَا مِرَاراً كَثِيرَةً وَأَنْتَجَتْ عُشْباً صَالِحاً لِلَّذِينَ فُلِحَتْ مِنْ أَجْلِهِمْ، تَتَلَّ بَرَكَتَهُ مِنَ اللَّهِ، وَلَكِنْ إِنْ أُخْرِجَتْ سُوكاً وَخَسْكَاً، فَهِيَ مَرْفُوضَةٌ وَقَرِيبَةٌ مِنَ اللَّعْنَةِ الَّتِي يَهَابُهَا لِلْخَرِيقِ.

⁹ وَلَكِنَّا قَدْ تَبَيَّنَّا مِنْ جِهَتِكُمْ، أَنَّهَا الْأَجْبَاءُ، أُمُوراً أَفْضَلَ وَمُخْتَصَّةً بِالْخَلَاصِ، وَإِنْ كُنَّا تَتَكَلَّمُ هَكَذَا. ¹⁰ لِأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِطَالِمٍ حَتَّى يَنْسَى عَمَلَكُمْ وَتَعَبَ الْمَحَبَّةِ الَّتِي أَطَهَرْتُمُوهَا تَحَوُّ اسْمِهِ، إِذْ قَدْ خَدَمْتُمُ الْقَدِيسِينَ وَتَخَدِّمُونَهُمْ. ¹¹ وَلَكِنَّا نَشْتَهِي أَنْ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ يُظْهَرُ هَذَا الْجِتْهَادَ عَيْنَهُ لِيَقِينَ الرَّجَاءَ إِلَى النَّهَايَةِ لِكَيْ لَا تَكُونُوا مُتَبَاطِئِينَ بَلْ مُتَمَتِّلِينَ بِالَّذِينَ، بِالْإِيمَانِ وَالْآثَاةِ، يَرْتُونَ الْمَوَاعِيدَ.

¹³ قَائِلَةً لَمَّا وَعَدَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ، إِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ أَعْظَمُ يُقْسِمُ بِهِ، أَقْسَمَ بِنَفْسِهِ قَائِلاً: "إِنِّي لِأُبَارِكَنَّكَ بَرَكَتَهُ وَأَكْثَرَنَّكَ تَكْثِيراً". ¹⁵ وَهَكَذَا، إِذْ تَأْتِي، تَلَّ الْمَوْعِدَ. ¹⁶ فَإِنَّ النَّاسَ يُقْسِمُونَ بِالْأَعْظَمِ وَنَهَايَتِهِ كُلِّ مُسَاجَرَةٍ عِنْدَهُمْ، لِأَجْلِ النَّسَبِ، هِيَ الْقَسَمُ، ¹⁷ فَلِذَلِكَ، إِذْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يُظْهَرَ أَكْثَرُ كَثِيراً لِيُورَثَةَ الْمَوْعِدِ عَدَمَ تَغْيِيرِ قَضَائِهِ، تَوَسَّطَ بَقَسَمِ،¹⁸ حَتَّى بِأَمْرَيْنِ عَدِيمَي التَّغْيِيرِ، لَا يُمَكِّنُ أَنَّ اللَّهَ يَكْذِبُ فِيهِمَا، تَكُونُ لَنَا تَغْيِيرُهُ قُوَّةً، تَخُنُ الَّذِينَ التَّجَاتَا لِنُفْسِكَ بِالرَّجَاءِ الْمَوْضُوعِ أَمَامَتَا،¹⁹ الَّذِي هُوَ لَنَا كَمِرْسَاةٍ لِلنَّفْسِ، مُؤْتَمَةً وَثَابِتَةً، تَدْخُلُ إِلَى مَا دَاخِلَ الْحِجَابِ،²⁰ حَيْثُ دَخَلَ يَسُوعُ، كَسَابِقٍ لِأَجْلَلَتَا، صَائِراً عَلَى رُتْبَةِ مَلِكِي صَادَقٍ، رَئِيسَ كَهَنَةٍ إِلَى الْأَبَدِ.

جویم،¹⁹ و آن را مثل لنگری برای جان خود ثابت و پایدار داریم که در درون حجاب داخل شده است،²⁰ جایی که آن پیشرو برای ما داخل شد، یعنی عیسی که بر رتبهٔ ملکِصِدِّق، رئیس کَهَنه گردید، تا ابدالآباد.